146

கவிமணியின் எழுபதாவது ஆண்டு நினைவு

146

MADRAS

26 JUL 1945

பார்த்திப ஆடி 14உ

FREE DISTRIBUTION

தேவியின்
கவிக்கனிகள்

41984

26 JUL 1945
MADRAS

894.811

ஸ்டார் பிரசுரம்
திருச்சி

631

வணக்கமும் நன்றியும்

இன்று நம் கவிமணி பிறந்த நன்னாள். கவிஞரின் ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுவதில் தமிழர்களாகிய நாம் மிகப் பெருமைப்படுகிறோம். கவிஞரைக்கொண்டாடுவதென்றால் அவரால் இயற்றப்பட்ட கவிகளை யாவரும் கற்கும்படி செய்வதே. ஆகவே இச்சிறு வெளியீட்டைத் தமிழ் மக்களுக்கு அளிக்கிறேன். "குழந்தை, தாலாட்டு" போன்ற பாட்டுக்கள் பெண்கள் விரும்பிப் படிக்கக் கூடியனவாக இருக்கின்றனவென்பதைக் கண்டேன். இப்பாட்டுக்களைக்கொண்டாவது பெண்கள் படிக்க ஆரம்பித்தால் அதுவே இவ்விழாவினாற் பெறும் பெரும் பயனாகும்

இப்பாடல்களை வெளியிட அன்புடன் அனுமதித்த கவிமணியவர்கட்கு என் வணக்கம். இந்நூலைத் தங்கள் வெளியீடாக்கிய ஸ்டார் பிரசுரம் திரு. வி. ஆர். எம். செட்டியார் பி. ஏ. அவர்கட்கு என் நன்றி.

மதகுபட்டி
பார்த்திப
ஆடி 14

கண. இராமநாதன்.

துதி

நாடிப் புலங்கள் உழுவார் கரமும்
நயவுரைகள்
தேடிக் கொழிக்குங் கவிவாணர்
நாவுஞ் செழுங்கருணை
ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும்
உவந்துநடம்
ஆடிக் களிக்கும் மயிலேஉன்
பாதம் அடைக்கலமே.

குழந்தை

எங்கே யிருந்துவந்தாய் குழந்தாய்—அதை
யானும் அறிந்திடச்சொல் குழந்தாய்
எங்கும் நிறைவெளியில் இருந்தேன்—சற்றே
இங்கும் இருக்கவந்தேன் அம்மா 1

நீல மலர்போலும் விழிகள்—எங்கு
நீதேடிப் பெற்றாயென் குழந்தாய்
ஞாலம் இதற்குவரும் வழியில்—வானம்
நன்கொடை தந்ததிவை அம்மா. 2

கண்ணில் ஒளிவிளங்கக் கண்டேன்—அந்தக்
காட்சியின் காரணமென் குழந்தாய்
விண்மீன் ஒளிசிறிது தங்கி—அங்கு
மின்னி விளங்குகின்றதம்மா. 3

நெஞ்சம் களிக்கவரும் குழந்தாய்—கண்ணில்
நீர்த்துளி நின்றகதை எதுவோ
வஞ்சப் புவியில் எனைத்தேடி—அது
வழியெதிர் வந்துநின்ற தம்மா. 4

ஒளிரும்உன் நெற்றியிலே இந்த—மென்மை
உண்டான தெப்படிஎன் குழந்தாய்
தளிருந் தழையச் செய்யுங் கரமொன்று-அதைத்
தடவி அளித்ததுண்டென் அம்மா. 5

பூவின் அழகுனது முகத்தில்—என்றும்
பொலிந்திடும் காரணமென் குழந்தாய்
தேவரும் கண்டறியாக் காட்சி—யானும்
தெளிவுறக் கண்டபலன் அம்மா. 6

புன்னகை பூத்திடும் வேளை—ஒரு
புதுமையும் காண்பதேனோ குழந்தாய்
முன்னம் அரம்பையர்கள் மூவர்—ஒன்றாய்
முத்தம் அளித்தகுறி அம்மா. 7

ஆசைக் குழந்தாய்இச் செவிகள்—உன்னை
அடைந்த வரலாறே துரையாய்
ஈசனும் பேசிடவாய் திறந்தான்—கேட்க
இவையும் எழுந்தன என் அம்மா 8

இன்பச் சிறுகரங்கள் இவைதாம்—உனக்கு
எவ்வாறு அமைந்தனஎன் குழந்தாய்
அன்பு வளர்ந்திவ்வுரு வாகி—என்னை
அண்டி அணைந்திருக்கு தம்மா. 9

ஆவி குளிரவருங் குழந்தாய்—இந்த
அழகிய கால்கள்எங்கே கொண்டாய்
தேவப் பிறவிகளின் சிறகோடு—ஒரு
சிங்காரப் பெட்டியிலே கண்டேன். 10

இந்தக் கருவியெல்லாஞ் சேர—நீதான்
எவ்வா றமைந்தனைஎன் குழந்தாய்
எந்தை இறைவனுளங் கொண்டான்—உடன்
யானும் எழுந்துநின்றேன் அம்மா. 11

மனமிக மகிழ்ந்திடக் குழந்தாய்—நீயென்
மடியினில் வந்தவகை எதுவோ
தினமும்நீ செய்தபெருந் தவத்தால்—அந்தத்
திருவருள் கூட்டிவைத்த தம்மா. 12

தாலாட்டு

ஆராரோ ஆராரோ
ஆரிவரோ ஆராரோ.

மாமணியோ முத்தோ
மரகதமோ மன்னவர்தம்
தாம முடிமீது
தயங்கும் வயிரமதோ. 1

முல்லை நறுமலரோ
முருகவிழ்க்குந் தாமரையோ
மல்லிகைப் பூவோ
மருக்கொழுந்தோ சண்பகமோ. 2

தெள்ளமுத முண்டு
    தெவிட்டாக் கனியுண் டெம்
உள்ளங் குளிர
    உரையாடும் பைங்கிளியோ. 3

கற்கண்டு சீனி
    கனியுங் கனிந்தொழுகு
சொற்கொண் டெமக்குச்
    சுகமளிக்கும் பூங்குயிலோ. 4

நெஞ்சிற் கவலையெலாம்
    நீங்கத் திருமுகத்தில்
புஞ்சிரிப்பைக் காட்டிஎம்மைப்
    போற்றும் இளமதியோ. 5

பல்லக்கில் அம்மான்
பவனி வரும்பொழுது
மெல்ல மடியிருந்து
விளையாடும் பைங்கிளியோ. 6

பூமாலை வாடும்மணம்
பொனமாலைக் கில்லையென்று
பாமாலை வைத்தீசன்
பாதம் பணிபவனோ. 7

பாலமுதம் உண்டுதமிழ்ப்
பாமாலை பாடியிந்தத்
தாலம் புகழவரும்
சம்பந்தன் நீதானோ. 8

கொன்றையணிந் தம்பலத்தில்
கூத்தாடும் ஐயனுக்கு
வன்றொண்டனாக
வளர்ந்தவனும் நீதானே. 9

கல்லைப் பிசைந்து
கனியாக்குஞ் செந்தமிழின்
சொல்லை மணியாகத்
தொடுத்தவனும் நீதானே. 10

பூவில் அயனும்இந்தப்
பூமீது வள்ளுவர்தம்
பாவின் நயமுணரப்
பாலகனாய் வந்தானே. 11

கம்பன் கவியின்
கவியமுதம் உண்டிடமால்
அம்புவியில் வந்திங்(கு)
அவதாரம் செய்தானே 12

தேவாரப் பாகும்
திருவா சகத்தேனும்
நாவார உண்ண எம்மான்
நன்மகவாய் வந்தானே. 13

ஆக்கம் பெருக
அறம்வளர நாட்டையெலாம்
காக்கும் பெருமான்
கருணைத் திருவுருவோ. 14

புள்ளி மயிலோடு
புனங்காத்து நிற்குமந்த
வள்ளி மணவாளன்
மதலையாய் வந்தானே. 15

ஆயர் பதியில்
அற்புதங்கள் செய்துநின்ற
மாயவனே இங்கெமக்கு
மகவாகி வந்தானே. 16

நாலாயிரக் கவியின்
நல்லமுதம் உண்டிடமால்
பாலாழி நீங்கியொரு
பாலகனாய் வந்தானே. 17

பெண்கள் சிறுவீட்டைப்
பேணு தழித்தவர்தம்
கண்கள் சிவக்கவைக்கும்
கண்ணபிரான் நீதானே. 18

ஆரடித்தார் நீயழுதாய்
அடித்தாரைச் சொல்லியழு
சீரெடுத்த செல்வச்
சீமான் திருக்குமரா. 19

பாலை விரும்பினையோ
பணிகாரம் வேண்டினையோ
சோலைப் பசுங்கிளியே
சுந்தரமே சொல்லியழு. 20

சப்பாணி கொட்டித்
தளர்ந்தனையோ அல்லதுன்றன்
கைப்பாவைக் காகக்
கலங்கி அழுதனையோ. 21

தித்திக்கும் தேனும்
தினைமாவும் கொண்டுன்றன்
அத்தை வருவாள்
அழவேண்டாம் கண்மணியே 22

மாங்கனியும் நல்ல
வருக்கைப் பலாக்கனியும்
வாங்கியுன் அம்மான்
வருவார் அழவேண்டாம். 23

கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு
கண்மணியே கண்ணுறங்கு
ஆராரோ ஆராரோ
ஆரிவரோ ஆராரோ. 24

கிளி

தேமலர்ச் சோலையிலே—வாசமெழு
தென்றல் உலாவையிலே
மாமண மங்கையைப்போல்—பெரிது
மகிழ்ந்துநீ தங்கினையோ? 1

பச்சிலையும் கனியும்—நிறைந்து
படர்ந்து வளர் ஆலின்
உச்சியிற் சென்றிருந்தால்—எப்படி யான்
உன்னையும் கண்டிடுவேன்? 2

நாடுமென் னுள்ளத்திலே—குடிபுகும்
நாயகி கையமர்ந்து
பாடி யமுதளிக்கும்—அழகிய
பைங்கிளி நீயலவோ? 3

பூனைகள் இங்குவரா—வேடர்தம்
பொறியின் பயமும் இல்லை
யானுனைக் காத்திடுவேன்—இறங்கிநீ
என்கையில் வந்திடாயோ? 4

வட்டமா யுன்கழுத்தில்—ஒருநாளும்
வாடாத ஆரமதை
இட்டவர் ஆரடியே—எனக்கும்
இயம்புவையோ கிளியே. 5

மாணிக்க மூக்கழகும்—மரகத
வர்ண வடிவழகும்
காணக்கண் ணாயிரந்தான்—இருப்பினும்
கண்டு முடிந்திடுமோ. 6

கத்திரி போல வெட்டிக்—கனியினைக்
கௌவி யெடுத்தோடச்
சித்திர வாயளித்த—கடவுள்
திருவருள் சற்றே அம்மா. 7

சாய்ந்து தலைவணங்கி—இனிய
தமிழைநீ கற்குமுறை
ஆய்ந்த புலவருமே—எழுதி
அயர்ந்துகை சோர்வாரம்மா. 8

பறக்கச் சிறகிருந்தும்—மரக்கிளை
பற்றிநீ ஏறுவதேன்?
திறத்தை உலகினுக்கு—மிகவும்
தெரிவிக்கவோ கிளியே. 9

காட்டுத் தினைக் கதிரைப்—பறித்துநீ
கண்டித் தருந்தாமல்
கூட்டுக் கெடுத்தோடும்—குறிப்பெது
கூறுவையோ கிளியே. 10

ஒற்றை யொருகாலில்—நின்றுகனி
உண்ணும் அரிய வித்தை
கற்றதும் யாவரிடம்—அவரைநீ
காட்டுவையோ கிளியே. 11

கானத் தினைப்புனத்தில்—குறமகள்
காவலிற் கொள்ளையிடல்
ஈனச் செயலல்லவோ—குலத்துக்(கு)
இழுக்கமும் வந்திடாதோ? 12

செம்பவழ வாயைத்—திறந்துநீ
செப்பும் மொழிகேட்கில்
உம்பர் அமுதமெல்லாம்—செவியகத்(து)
ஓடி யொழுகுமடி. 13

கொம்பிற் கொலுவிருந்து—களித்துநீ
கூவுங் குரல்வருமேல்
பம்பி யெழுஞ்சோலை—எனக்குப்
பரம பதமடியோ. 14

உண்ணும் கனியிலெழும்—சுவையினை
உள்ளம் களிகொளவே
பண்ணிற் கலந்திடநீ—தெரிந்துசெய்
பக்குவம் ஏதடியோ? 15

பேசு மரகதமே—உனைத்தினம்
பேணி வளர்த்திடுவேன்
ஆசை யமுதமொழி—அளிக்கநீ
அண்டையில் வந்திடாயோ? 16

பண்ணுக் கிசைந்ததம்மா—பழத்தொடு
பாலுங் கலந்ததம்மா
மண்ணுக் கமுதமம்மா—உனதுசெவ்
வாய்மொ ழிதத்தையம்மா. 17

மாணிக்கச் செப்பினிலே—அமுதை
வடித்துச் சுவைபெருக்கி
பேணி யுனக்களித்த—பிரமன்
பெரியன் பெரியனம்மா. 18

சின்னஞ் சிறுபள்ளியில்—உனக்கொரு
சிங்காரப் பெஞ்சுமிட்டுத்
தின்னக் கனியளித்துப்—பாலபாடம்
செப்புவன் வாகிளியே. 19

கண்ணுக் கினிமையாகி—எனதிரு
காதும் குளிரச்செய்யும்
வண்ணப் பசுங்கிளியே—குயிலுமுன்
மாதவஞ் செய்ததுண்டோ? 20

பாலுக்குச் சீனியைப்போல்—பசுந்தமிழ்ப்
பாடலுக் கின்னிசைபோல்
சோலைக்குப் பைங்கிளியே—உனது
துணையும் பெரிதேயம்மா. 21

உள்ளக் களிப்பெழுந்து—வெளியில்வந்(து)
உன்னுருக் கொண்டதுவோ
மெள்ளப் பிடித்துநெஞ்சில்—அணைத்திட
வேட்கை மிகுதேயம்மா. 22

பசுவும் கன்றும்

தோட்டத்தில் மேயுது
வெள்ளைப் பசு—அங்கே
துள்ளிக் குதிக்குது
கன்றுக்குட்டி. 1

அம்மா வென்குது
வெள்ளைப் பசு—உடன்
அண்டையில் ஓடுது
கன்றுக் குட்டி. 2

நாவால் நக்குது
வெள்ளைப் பசு—பாலை
நன்ருய்க் குடிக்குது
கன்றுக் குட்டி. 3

முத்தம் கொடுக்குது
வெள்ளைப் பசு—மடி
முட்டிக் குடிக்குது
கன்றுக் குட்டி. 4

★

சந்திரன்

மீனினம் ஓடிப் பறக்குதம்மா—ஊடே
    வெள்ளி ஓடமொன்று செல்லுதம்மா
வானும் கடலாக மாறுதம்மா—இந்த
    மாட்சியி லுள்ளம் முழுகுதம்மா. 1

முல்லை மலர்ப்பந்த லிட்டனரோ—தேவர்
    முத்து விதானம் அமைத்தனரோ
வெல்லு மதியின் திருமணமோ—அவன்
    விண்ணில் விழாவரும் வேளையிதோ. 2

அம்புயம் வாடித் தளர்ந்ததம்மா—அயல்
ஆம்பலும் கண்டு களிக்குதம்மா
இம்ப ருலகின் இயல்பிதம்மா—மதிக்(கு)
இன்னுர் இனியாரு மூண்டோ அம்மா. 3

மாற்றம் உலகின் இயற்கையென—இங்கு
மாந்தரும் கண்டு தெளிந்திடவோ
போற்று மிறைவன் இம் மாமதியம்—விண்ணில்
பூத்து நிலவ விதித்தனனே. 4

அம்புலிக் கூட்டில் முயல்வருமோ—ஈதோர்
அண்டப் புளுகோ அறியேனம்மா
பம்பி யெழுமலை அங்குளதும்—மேலைப்
பண்டிதர் கண்ட கனவே அம்மா. 5

கூனக் கிழவி நிலவிலே—ராட்டில்
கொட்டை நூற்கும்பணி செய்வதைஇம்
மாநிலம் கண்டு மகிழ்ந்திடவே—காந்தி
மாமதி யோங்கி வளருதம்மா. 6

சின்னஞ் சிறுவில்லாய்க் கண்டதம்மா—பின்னர்
செம்பொற் குடம்போலே தோன்றுதம்மா
என்ன அதிசயம் பாராயம்மா—ஈதோர்
இந்திர சாலமோ கூறுயம்மா. 7

வளர்ந்து வளர்ந்து பெருகுதம்மா—உடல்
வட்டந்திருந்தி வருகுதம்மா
தளர்ந்து தளர்ந்துபின் போகுதம்மா—கண்ணில்
சற்றுந் தெரியாம லாகுதம்மா. 8

பாலாழி மீது படர்ந்தவெண்ணெய்—ஒரு
பந்தா யுருண்டு திரண்டதுவோ
மேலா யுலகில் ஒளிசெயவே—ஈசன்
விண்ணக மிட்ட விளக்கிதுவோ. 9

இரவைப் பகலா யியற்றுதம்மா—வெப்பம்
இல்லா திளைப்பெலாம் ஓட்டுதம்மா
அரவம் விழுங்கினும் அஞ்சாதம்மா—எங்கள்
ஆண்டவன் சூடும் மணியேயம்மா. 10

பொன்மரம் காய்த்த கனியிதுவோ—இந்தப்
பூமகள் ஆடும் கழங்கிதுவோ
கன்மன முங்களி கொள்ளக்—கவினொளி
காட்டி விளங்கும் மதியிதுவோ. 11

கண்ணுதல் உள்ளக் கருணையதோ—கொற்கைக்
காவலர் கண்ட புகழதுவோ
மண்ணகஞ் செய்திடு புண்ணியமோ—இன்று
வானகம் வந்து நிலவுதம்மா. 12

முத்தந்தா

கண்ணே மணியே முத்தந்தா
கட்டிக் கரும்பே முத்தந்தா
வண்ணக் கிளியே முத்தந்தா
வாசக் கொழுந்தே முத்தந்தா

தேனே பாலே முத்தந்தா
தெவிட்டாக் கனியே முத்தந்தா
மானே மயிலே முத்தந்தா
மடியில் வந்து முத்தந்தா

1984

குமரன்-காரைக்குடி.